

5. „Instrukcja konserwacji i smarowania” powinna zawierać dane dla robotnika produkcyjnego, jak i dla służby smarowniczej, dotyczące sposobów czyszczenia, czasokresów smarowania, ilości i rodzaju smarów przy jednorazowym użyciu oraz w uzasadnionych przypadkach — schemat instalacji smarowniczej.

6. Karta „Normatywy remontowe” przeznaczona jest do wyszczególnienia normatywów w tej dziedzinie, jak np. grupy remontowego skomplikowania, kryteriów dla ustalenia struktury i wielkości cyklu remontowego, kryteriów przeglądów technicznych itd.

7. Karta „Części oraz zespoły zamienne i zapasowe” przeznaczona jest do wyszczególnienia części zapasowych z rozbiciem na części gotowe i częściowo obrobione.

8. Karta „Dane ewidencyjne” powinna zawierać: nazwę wytwórni danego obiektu i jej adres, nr modelu lub serii, rok budowy, datę zainstalowania, nr inwentarzowy, nazwę wydziału produkcyjnego, w którym maszyna jest zainstalowana, nazwę jednostki, która dostarczyła obiekt, i datę dostawy, ogólne określenie stanu maszyny po otrzymaniu oraz w przypadku przekazania maszyny innej jednostce — nazwę jednostki, której przekazuje się obiekt, datę przekazania oraz stan maszyny w chwili jej przekazania. Karta ta powinna również zawierać ustalone normatywy remontowe, ilość i terminy przeprowadzonych kapitalnych remontów oraz wielkość odpisów amortyzacyjnych na dzień 31 grudnia każdego roku eksploatacji danego obiektu, a także dane dotyczące wprowadzonych zmian konstrukcyjnych, modernizacji itd.

9. „Wykaz posiadanych rysunków” zawiera spis posiadanych rysunków i schematów z oznaczeniem ich numerów.

10. Paszport może nie zawierać określonych w ust. 1 — 9 i w § 3 materiałów jedynie w tym przypadku, gdy zagadnienie wchodzące w zakres danych kart nie znajduje technicznego uzasadnienia (np. dla maszyny transportowej nie jest potrzebny rysunek fundamentu, a piec do hartowania nie wymaga schematu kinematycznego).

Wytyczne porządkowe i organizacyjne.

§ 5. Wszystkie karty lub rysunki powinny mieć daty założenia, czytelnie wypisane nazwisko wypełniającego oraz nr inwentarzowy obiektu, do którego dany materiał się odnosi.

§ 6. W przypadkach zmian konstrukcyjnych, które zmieniły rzeczywiste parametry, uzupełnienia lub zmiany charakteru wyposażenia, rysunków, części zapasowych, normatywów remontowych lub danych ewidencyjnych, należy w odpowiednich kartach paszportu zaktualizować zawarte w nich dane.

§ 7. W przypadku przekazania obiektu innej jednostce gospodarczej należy w paszporcie poczynić odpowiednie uwagi charakteryzujące stopień aktualności zawartych w paszporcie danych w stosunku do rzeczywistego stanu maszyny.

§ 8. W pracach organizacyjnych przy opracowaniu paszportu należy uwzględnić następujące wytyczne:

- 1) dane ogólne paszportu powinny być opracowane na bazie jednej maszyny dla całej grupy maszyn, jeżeli grupa ta obejmuje identyczne jednostki; dane te powinny się znaleźć w paszporcie każdego obiektu;
- 2) dane indywidualne paszportu powinny w zasadzie być opracowane dla każdego obiektu oddzielnie.

134

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1955 r.

w sprawie ustalenia wysokości obowiązkowego ubezpieczenia budynków w miastach.

Stosownie do § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 1951 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. Nr 21, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sumy ubezpieczenia budynków położonych na terenie miast, a nie związanych z gospodarstwem rolnym, podwyższa się z dniem 1 stycznia 1955 r. o 100%, najwyżej jednak do wysokości 80% kosztów budowy, obliczonych w sposób określony w § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 1951 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. Nr 21, poz. 168).

2. Na żądanie właściciela budynku suma ubezpieczenia może być podwyższona, nie wyżej jednak niż do 80% kosztów budowy, obliczonych w sposób wskazany w ust. 1.

§ 2. Traci moc § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 1951 r. w sprawie wyłączenia niektórych budynków z obowiązkowego ubezpieczenia i ustalenia wysokości ubezpieczenia budynków w miastach (Monitor Polski Nr A-39, poz. 475).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

135

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 lutego 1955 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 4 marca 1953 r. w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 1953 r. w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla ce-

łów podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-28, poz. 339) skreśla się ust. 2.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole